

Klassisk sits är mjuk och följsam

En artikel i Ridsport nr 17/11 behandlar vad dressyrdomarna tittar på i sin bedömning av GP-ekipagen. Jag blev lite fundersam när jag läste artikeln.

Vi har under de senaste 10 - 15 åren sett en förändring i ridningen av till exempel den ökade traven. En period såg vi en ökning i framvikt (framför allt i början av ökningen) med så kallad negativ diagonalförskjutning, det vill säga att bakhoven lämnar marken före diagonal framhov. De tyska dressyrdomarna slog larm - "hästarna rids i fel form".

Men så ändrades hästarnas rörelsemönster och form. Tyvärr blev det inte alltid någon korrekt ökning nu heller. Hästarna ökade ofta med hög nacke, ibland med nosen bakom lodlinjen och därmed den tredje halskotan högst. Frambenen hade ett sprättande rörelsemönster och bakbenen hängde inte riktigt med. De framåtgående diagonala skenbenen var ej parallella längre, utan divergerade mer eller mindre kraftigt.

Det är nu jag reagerar på att dressyrdomarna inte kan se sambandet mellan ryttarens sits och dessa felaktigheter i hästens form. Ryttarna "trycker på" i början av ökningen, med spänd rygg, nedtrampade hälar och ofta med så kallad gammacke. Hur kan man säga att "det är flera av toppryttarna som inte har den vackraste sitsen men deras inverkan på hästen är så mycket bättre och det avgör betyget", som det stod i Ridsport nr 17/2011?

Den grekiske filosofen Xenofon sade för över 2000 år sedan, att människan ska sitta till häst som han står på marken. Kyra Kyrklund med flera har sagt att en sned ryttare kan inte rakrikta en sned häst.

Det har satsats cirka två miljoner kronor på sitsforskning här i Sverige. Och så läser man i denna artikel att sitsen inte är så viktig - att domarna tittar mest på underskänkeln!

Man måste lära sig att se lodlinjen och symmetrilinjen hos ryttaren! Först då finner vi vårt balanscentrum och kraftcentrum och kan börja inverka på hästen på ett harmoniskt sätt. En del kallar det för "centrerad ridning" efter Sally Swifts insiktsfulla lära. Jag kallar det hellre för "ryttarkänsla". Detta är den klassiska sitsens hemlighet!

I Ridsport nr 12/2010 säger Tineke Bartels att hon är klassiskt skolad och red då med mer kraft... Nu rider hon mer på känsla. Tyvärr har hon missuppfattat

den klassiska sitsen. "Centrerad ridning" är klassisk och ger möjlighet till spänst och harmoni i ekipaget.

Så, dressyrdomare - utveckla seendet till hela ekipaget! Lär er se en sits som i alla lägen följer hästens rörelser och kan understödja hästen!

Maggi v Wachenfeldt